

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

מנהג אבותינו ללמוד קבלה בשבת

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א עמי קמד.)
וז"ל: **וחסידים ראשונים ע"ה נהגו תחלה לקרוא מעט בספרי הקבלה כגון זוהר או תיקונים או חייט ז"ל ואף אם לא ידע הבין, יש בו סגולה נפלאה מה שלא יעשה באלף אלפי דרושים ורבבות פשטים עיין חמ"י פ"ד ע"ש:**

וז"ל הרב בנימין הלוי זצ"ל בספרו **חמדת ימים** (שם אוי זי-ט"ו): וזה ליתר העם להגות איש איש לפי השגתו לקרוא בתורה ולשנות בנביאים לתת חלק לנשמתם בראשונה וגם לאחרונה בסעודה של מצוה, אכן חכמי המדע הבאים בסוד הי ליראיו יאותה להם לעשות עיקר קביעותם בתורתו של רשבי"ע עליו השלום בזוהר כמו שהיו נוהגים חסידים הראשונים ז"ל כי בו נגלו כל תעלומות חכמה אשר נגלו ואשר עתידים להגלות לקץ הימיו, ואם ביתר הימים עצמה מאד במהללה קריאה נאמנה זו עוד תתעצם ותתגדל יתר מאד הוד הדרה בעצם יום השבת נאדר בקדש סוד האצילות שבו נאחזים מארי קבלה כמו שאמרו בתיקונים ומארי קבלה באצילות.

המושך בעמוד השלישי

ויטעו מהר ה' דרך שלשת ימים. (במדבר י. לג)

כתב הרב כלי יקר וז"ל: דרשו רז"ל (שבת קטו. תוסי ד"ה פורענות), אותו היום סרו מאחרי ה' וברחו מהר ה' כתינוק הבורח מבית הספר לכך ברחו להם מיראה פן יוסיף להם מצות, ואמר הכתוב ראה כמה הם כפויי טובה כי אף בזמן המרד הזה, ארון ברית ה' נוסע לפניהם דרך ג' ימים לתור להם מנוחה. **המה מרדו במספר ג' ימים וארון ברית ה' מיטיב עמם במספר ג' ימים.** ד"א. לפי שכתוב במגלת סתרים אם תעזבני יום יומים אנזבך (ספרי עקב יא. כב) משל לשנים שהולכין זה מזה זה הולך מיל למזרח וזה למערב נמצא שהם רחוקים זה מזה ב' מילין, כך אמר הכתוב כי המה נסעו מאחרי ה' ונזורו אחור דרך ג' ימים מן השכינה ולעומת זה גם ארון ברית ה' נוסע לפניהם להתרחק מהם דרך ג' ימים נמצא ריחוק דרך ו' ימים ביניהם כדי **לתור להם מנוחה מן המצות אשר מאטו בהם, עכ"ל.**

לא לחינם דרשו חכמים על פסוק, **'לְאֶהֱבָה אֶת ה'** ה' אֱלֹדֵיִכֶם **לְלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו** (דברים יא. כב) מה הוא רחום אף אתה תהא רחום, מה הוא גומל חסדים אף אתה גומל חסדים (רש"י) וכי. גם בדברים שלכאורה היה נראה על פי השכל שצריך לנהוג באופן מסוים, לימדונו חז"ל להתבונן בתורה לדיעה מה עשה וכיצד התנהג יוצרינו.

במבט שטחי לכאורה על פניו היה נראה ששתי הפירושים לעיל סותרים זה את זה, אך המתבונן בלשון הרב כלי יקר יבינם ללא סתירה. הנהגת השי"ת מצד אחד (הפירוש הראשון) היא, **שאינו עוזב את בניו ואפילו מסייע להם בבירחתם** וזאת על אף שהיו כפויי טובה. אך מאידך כאשר ירצו **לשוב לתורה ולמצות**, יהיה קשה להם בכפליים (הפירוש השני).

מי כיוצרינו המכיר נפשנו ויודע רגשותינו ולא לחינם לא עזב אבותינו על אף כפיות טובתם אליו. ולא רק שלא עזבם אלא אף סייע בעדם, ודומה לו מה שאמרו חז"ל על פסוק (תהילים קיט. קכז) **'עַת לַעֲשׂוֹת לְה'** הפרו תורתך משום שעת לעשות לה', על כן הפרו תורתך (כלי יקר דברים יז. יא). לפעמים צריך האדם לתת ליצר הרע את חלקו, וכמו שעשו כל גדולי הדורות הלכו לנפש מידי פעם בהרים ובמעיינות וכיו"ב.

אך מאידך לימדתנו התורה לתת לב לא לעזוב כלל את התורה, שאם יום תעזבני יומיים אנזבך. על כן גם כשצריך את השחרור הנ"ל, צריך לתת דעת שבכל יום יעסוק בתורה ואפילו מעט.

אין כוונתנו בדברים אלו רק על זמני החופשות וכיו"ב, אלא כוונתנו גם על תקופות של משברים אשר עוברים על ילדינו ותלמידינו. האדם החכם, כאשר יראה שבנו קשה לו מאוד בזמן מסוים ללמוד, לא יכביד עליו וכ"ש שלא מחמת זה ירחקו ממנו, שאז הנזק יגדל פי כמה. אלא אדרבה יראה לו שמבינו ומשחררו מהעול, אך מאידך גיסא יעסוק עמו בתורה בדרך חלקקה. כגון שיספר סיפור מעניין מעין דין ודברים בין שניים וכדאי אפילו שימחיש את הדברים עליו ממש. ר"ל שיאמר לבנו אם היו עושים לך כך וכך ומצדיקים טענותיהם בסברא פלונית וכי, מה היית אומר? וע"י שבנו יחוה דעתו, כך יוכל לגלגל עמו סברות ושיטות המפרשים וכי, וממילא ירויח שלא עבר ח"ו לבנו יום ללא תורה [כיום זכינו שיצא ספר 'אחת שאלתי להגרי"ז שליט"א, אשר כולו מלא באוצרות אלו].

ואם בילדים קטנים יותר עסקינו ואין דעתם מיושבת ללימוד, ימשכם ללימוד בסיפורים ואגדות חז"ל, חידות ומשלים. והדבר מצוי מאוד בלימוד בשנות אחר הצהריים שהילדים עייפים, אך כאשר המלמד יודע להחיות את הדברים ופותח דבריו במשל או מעשה שנון ומקשר זאת לעניין הנלמד, ממילא מתעוררים הילדים ללמוד בחיות. ומי שתלמידיו אינם קשובים לשיעורו יבדוק בציציותיו. אך פשוט שאין לאדם לסמוך על כשרונותיו, אלא ירבה בתחינה ותפילה למי שאמר והיה העולם, שיזכהו לחכמה וכשרון לעניינים אלו, וישים בפיו לאמר את המלות הנכונות.

התודה והכרזה על העידוד והתמיכה חסידה והעזרה האצפתיות והזדאגה

למרא דאתרא דאליכין הרה"ג חיים עדני שליט"א, יהא רעוא שיראע

בנים ובני בנים, יראים ושלמים חולכים בדרכי אבותינו וקדושים, מתוך בריאות איתנה ואורך ימים ושנים, אמי"ר

מחידושי רבותינו

וייה בנסוע הארון (במדבר י. לה)

למה נונין הפוכין?

הטעם פירש בזוהר דשכינתא מהדרא אנפאה כלפי

הארון כמאן דמהדר אנפיה בשעתא דאזל לאתרא דנפיק מיניה.

ד"א. משום דמטרוניתא מהדרא אנפה כלפי בעלה בג"כ נונין הפוכין.

ד"א. למה נונין הפוכין כדי להפסיק בין פורענות אי לפורענות שנייה.

ד"א. לפי שהפכו ישראל עורף וביקשה מידת הדין לפגוע בהן.

ד"א. נונין הפוכין כנגד נ' שערי בינה ובעא הווא דינא למשלט בישראל ולא יכלא בינה לאגנא על בנהא.

ד"א. בנסוע גימי יעקב לכך נון הפוכה כאדם שכוריע על ברכיו לבקש צרכיו מן המלך, וכן אמרו צורת יעקב

חוקקה בכסא הכבוד, ומבקש רחמים על בניו וכועס הקב"ה עליהן.

קומה ה' (במדבר י. לה)

ולא כתיב קום אלא תוספת ה"א, והטעם, לפי שהוא רמז לשכינה ה"א אחרונה שבשם ששורפת מלפניהן נחשים

ועקרבים וקופים, ומנמך הגבוה ומגביה השפל ועושה אותה מישור.

ולמה אמר דוד יקום אלדיים, ומשה אמר יקומה ה"י? והטעם, לפי שכיוון דוד כנגד גבורה ומלכות, אבל משה

שיתף במד"ר [במידת רחמים] דאחיד ביה משה סוד ת"ית [תפארת], לכך כתב כאן ה' וגבי דוד אלדיים.

רבבות אלפי ישראל (במדבר י. לו)

מכאן אמרו שאין שכניה שורה על פחות מבי אלפים ובי רבבות, דכי ירכב אלדיים רבותים

אלפי שנאין. וקשה והא כתיב יונקדשתי בתוך בני ישראל! אלו י"?

והטעם, אלא באתגלייא אינה שורה על פחות מבי אלפים ובי רבבות. אבל באתכסייא שורה אפילו על היחיד מנין דכי יורא אליו ה"י.

(יפרדס רימונים למר"א דוד הלוי זצוק"ל)

איזה חידה!
כנגד חמישה זוגות
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

צמצוחי לשון

פּוֹרְעַנְיּוֹת – מה שכיום אומרים פּוֹרְעַנְיּוֹת.

לספוג אמונה ויראת שמים

לשון הפתיחה לספר מנוחת שלום למהר"ר שלום ראיבי זצ"ל

אפתח פי ברשות בוראי. ואתן לו הודאה ושבח בכל אברי. ואביעה ואומר. ה' אלהי. אשר יצרתי. ובראתני ועשיתני והוצאתני מאין ליש. צור כל העולמים המתלבש. בעשר ספירות בלי מה. מוכתר בכתרי כתרם. מקור החכמה והבינה. בעל החסד והגבורה. תפארת ישראל. תפארתך לנצח נצחים הוד והדר לבשת. יסוד כל היסודות. מלכותך בכל משלה. בראת שמים וכל צבאם. הארץ וכל אשר בה. על ידי שכינת עוזך. ומכל הבריאות עולה תמיד הילול וקילוס כתרם על ראשך. מודה אני לפניך צורי וגואלי. מושיעי מגני הוראה גמורה שלימה בכל רעיוני וכל מחשבותי. ובחכמתי ובבינתי ובדעתי ובשכלי ובהשכלתי. ובנפשי וברוחי ובנשמתי ובכחי ובגבורתי ובבריאותי ובמאמצי ובחזקי ובגופי ובעורי ובבשרי, ובדמי, ובעצמותי ובגדי, ובעורקי ובכל אברי ובדבורי ובמאמרי ובקולי ובהבל פי. ובראייתי ובהסכלותי ובעיוני וברוחי ובטעמי, במשושי, ובעריכותי וכל תנועתי. בעמידתי ובקומי ובהלוכי ובמצבי. ובשכבי (ובקומי) ובהקיצתי. ובהתעוררי ובשארי כל הפרטים הנמצאים בגופי. בכלם מודה ומעיד אני, שאם (יהיו) כל העולמות שבראת ויש בכחך לברוא וכן המספר הזה יהיה חוזר חלילה לעולמי עולמים יהיו מלאים חרדל, חרדל מתחלק לשיעור מספר מלא כל העולמות פיות. וכל פה ידבר תהלות, בשיר ושבחות. כולם בבית אחת. תמיד לא יחשו לעד ולנצח נצחים במרוצת בשיעור שאדם דובר דבור חרוץ הם אומרים אלף דברי שירה. עדיין אינן יכולים להגיע לספר התחלת שבח אחד ממדותיך. כ"ש וק"י בן בנו של ק"י שבח כל חמדה. ואין לעלות על לב וברעיון ובמחשבה שבח מדותיך. אין חקר. ואין קץ, ותכלית, ולך לבדך גלויות, כי נעלית על כל השבחים. ועל כל התהלות והגדולות. ונתקדשת. על כל הקדושות. ונתרוממת על כל התרוממות. והתנשאת על כל התנשאות. ונעלית על כל הברכות והטהרות. ונתגברת על כל החסידים והמצדקות והמשפטים והמוסרים. כי ממך הכל שאתה מקור לכולם. וממך נובעים ויוצאים ומתפזרים למקומות אשר אתה חפץ. כי מלכותך בכל משלה, ואין אלוה מבלעדך. ואין צור זולתך אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך. וכל הנאצלים והברואים והיצורים והנעשים מהמדרגה היותר גדולה שבשמי השמים עד לשלול קטן שבארץ, כולם מכירים ויודעים ומבינים ומגידים ומעידים על אלהותך. ייחוד שכינתך. כי אין זולתך, א-לוה בורא ויוצר ועושה כרצונו. ואין מי שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל וממך מקוים ומיחלים כולם חיות ומזון בידעם שאתה בראתם וחיותם בידך, ויודעים ומעידים באמת. וסמא"ל ובי"ז, הכל המה מעשה תענועים. וכאפס וכאין נחשבו. הבל ואין במ מועיל. עבד רשע מורד ברבו. דרכו חשך וחלקקות. המה יאבדו ואתה תעמוד. וכולם כבגד יבלו הוא ובי"ז המרשעת וכל חיילותיו. והאלילים כליל יחלוף. ועובדיהם יכסו פניהם קלון ובושה וכלימה תכסה עליהם ואתה י' לעולם תשב כסאך לדור דור. בזכות ע"ב שמותיך הקדושים תחון עלינו. ובהלולים ושבחים ששבחו הנביאים והחסידים בלשון אל"ב ככתוב בספרי התפילה ובסיי מאי ועד ת"יו. תזכנו ללכת באורחות הצדיקים והתמימים ידעני שמך ותמחול ותסלח לכל פשי ועו' ותקבלנו בתשובה שלימה לפניך להתעדת בגי'ע אכ"י: כה דברי הצעיר הדו"א ער"ח. המחבר ספר מנוחת שלום. דר"ב ומחכה לישועה בעוה"ז ולעוה"ב אל אביו שבי"ש:

כבר הארכת בהקדמת ב' הסי' דברי שלום וסוכת שלום. וזה חלק ג' של ספר מנוחת שלום. עיטור הודאה לבוראי כפי קוצר לשוני הדל והאביון, שכן אמרו חז"ל נאמר בשור גדול אשה ר"י. ונאמר בעוף אשה ריח ניחח. ובמנחה אשה ריח. ל"ל, אחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוין את לבו לשמים:

והנני מביע תודתי לבוראי. שזיכני לגמור החבור א. ב. ג. וכוונתי לשיי. ויה"ר....

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואה ובריאות איתנה
חיים בן שלמה
מתוך אריכות ימים ושנים

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

בדרכיהם אתהלך...

חזר בו ולא חזר

לפני שנים רבות (אולי אפשר לשער שהיה זה לפני כמאתים שנה), הגיע למחוז בעדן הרב המקובל הרב שלום מקשרי זצ"ל, ממחוז רחוק בלתי ידוע. תוך כדי נדודים במחוז בעדן, הגיע ליד הכפר מנקדה. ברוח קדשו ראה הרב כי במקום זה חבויים מתחת לפני האדמה ארבעה מעיינות. חלקת אדמה זו היתה שייכת לשייך ערבי בשם "חזם", שהתגורר בבית בודד על ראש הר הסמוך לאותה אדמה. הרב פנה לשייך בבקשה כי ימכור לו את חלקת השדה. השייך הסכים, בתנאי שהרב ימלא לו את הכובע במטבעות כסף. לאחר שעברה האדמה לרשותו, חשף הרב את ארבעת המעינות. מעין אחד שימש לשתיה, השני שימש להשקאת צאן ובקר, ושני המעינות הנותרים שימשו כמקוה, אחד לגברים ואחד לנשים.

כשנודע לשייך על המעינות שחשף הרב היהודי, התחרט על מעשהו וביקש לחזור בו מהמכירה. הוא פנה אל הרב בתביעה שיחזיר לו את השדה, בטענה שהוא מכר לרב שדה ולא מעיינות. אמר לו הרב: "אם תחזיר את כל הכסף שנתתי לך, אחזיר לך את השדה". השייך פנה לעבר ביתו להביא את הכסף, והנה בעודו נכנס לביתו, נשמע לפתע קול רעש גדול והבית קרס על השייך שנקבר תחת ההריסות. עד היום עומד הבית בחורבנו, כעדות אילמת על מה שהתחולל במקום. (לבנינים ספרו עמי קמ"ב)

מהליכות אבותינו

תינצל מכל צרה

כתב מרן בש"ע (סימן שמי"ג ס"ב) וז"ל: בְּכַפֵּר קֶטָו, אִין שׁוֹאֲלִים שְׁלוֹם זֶה לְזֶה לְשִׁמְתַּת בְּעִיר, ע"כ. והוסיף עליו הרמ"א בהגהה בזה"ל: וְכָל שֶׁכֶּן שְׁאִין שׁוֹאֲלִים בְּשִׁלּוֹם לְשִׁישׁ מֵת עַל בֵּית הַקְּבָרוֹת. אֶבֶל לְשִׁאִין מֵת שָׁם, שׁוֹאֲלִין, בְּרַחוּק אַרְבַּע אַמּוֹת מִן הַקְּבָר, עכ"ל. ומה יפה מנהג אבותינו (לא כולם) שהפוגש את חבריו בלוויה, אומר לו [במקום שלום עליכם] 'תינצל את מכל צרה'. והלה עונה, 'מכל צרה תינצלי'. ובכך הרויחו שלושה דברים. האחד, לא להיכשל באיסור אמירת שלום סמוך למת. השני, לא לפגוש חברו בדומיה ושתיקה, שאז זה ח"ו נראה כהתנלמות, ולא נעים הדבר. השלישי, מברך את רעהו בברכה יפה לפניו ונאה לבניין.

לרפואת בת חן בת חנוך בתוך שכחע"י

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

לרפואה ובריאות איתנה סעדיה עדי בן שלום צוברי מתוד אריכות ימים ושנים

וכתב הרב ז"ל כי על כן בחול אנו אומרים מזמור הריעו לה' כל הארץ ראשי תיבות הלכה, ובשבת אין אומרים מזמור זה רק מזמור השתחוה לה' בהדרת קדש ראשי תיבות קבלה, הורנו לדעת כי הלכה תתושבח בחול וקבלה תתושבח בשבת כי קדש היא קדש גמור אשר אין תמן קליפין כלל בסוד האצילות כאמור.

והיה אומר מורי ז"ל שסגולת לימודי ה' בספר הזוהר תועלת עצום בשבת אף אם לא ידע שיכול לחדש בו דבר, ולא אמרו בזוהר פרשת שלח לך לענין חידושי התורה דכך שאיל לון ולא תבין דתרפינה כנפיהם אפס במי שעוסק ביתר פשטי התורה שצריך לבקש את דבר ה' ולחדש בה דבר לתועלת הנשמה החדשה אשר בקרבנו, אבל ללומדים בסוד ה' בזוהר ובתיקונים אשר הוא מהולל בתושבחות ממולח טהור קדש בסוד האצילות, קריאתו זו הללו להקדיש ולהעריץ הנשמה הטהורה ולתת חיל ועוזו רב בפמליא של מעלה מה שלא יעשה באלף אלפי דרושים בריבבות פשטים.

וכל שכן אם השג ישיג להשקיף ולחזות בנועם ה' במכתבי הקדש הרב ז"ל להשכיל בהם במאמרי הזוהר אשר אין לך מדה טובה הימנה, וכן הוא מנהיג לאסוף אלי כל חרד המשכילים בחכמה מידי שבת בשבתו אחר חצות ולהגות במכתבי הקדש דבר בעתו וכל יקר ראתה עיניו שבח לאל יתברך.

וז"ל הרב כף החיים (סי' ש"ז ס"ק ק"כ): טוב ללמוד בשבת קבלה כמו שהיו נוהגין הקדמונים והטעם הוא כי הקבלה בעולם האצילות אשר הוא משפיע בתחתונים ביום השבת. והנה עולם האצילות הוא קודש גמור אשר אין שם קליפה כלל וזה רמוז בפסוק השתחוה לה' בהדרת קודש ר"ת קבלה והוא באצילות הנקרא קודש וכן השבת נקרא קודש והוא עולה עתה באצילות הנקרא קודש גמור אשר שם הוא סוד השתחוויה לכן ירמוז בתיבות אלו קבלה. פע"ח שער ח"י פכ"א. ומי שאינו יודע קבלה ילמוד זוהר או אדרא או תיקונים כידוע כי הקבלה היא מן הזוהר:

ובפירושו משכיל על ידידות למהר"ר יחיא קרח זצ"ל כתב על השיר 'ביום שבת אשכחי' לאבא שלום שבזי זצ"ל שנוהגים לשוררו בשחרית שבת וז"ל: סעודות תכנה שלש, אמר הרש"ש ז"ל תתקן ג' סעודות, בסוד חכמת הקבלה, ולא תמש מזאת הכוונה לכיון כדי לענג גופך אלא תתכוין לתתקדש בדעות עולזות שהם כוונות של שלש סעודות ובוה תזכה לחזות בנועם ה' בקבלה וסוד כמ"ש האר"י ז"ל שבחול אומרים הריעו לה' כל הארץ ר"ת הלכה, ובשבת אומרים השתחוה לה' בהדרת קדש ר"ת קבלה. כי הקבלה תשתבח בשבת. כי קדש היא בסוד אצילות דלית תמן קליפין כלל וכו'.

וכך מעיד ר' יעקב ספיר בספרו אבן ספיר על מנהג תימן בזה"ל: הימים ימי חורף, וכבר כשלוש שעות, בטרם יאיר הבקר, ישכימו כלם על פי קריאת השַׁמְנֶשׁ, אל בית הכנסת, לאמירת זוהר ופיוטי בקשות...

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בספרו שנייה (סי' ס"ו ס"י) וז"ל: והמנהג בלימוד הציבור לפני תפילת מנחה (הלכות או משנה או גמרא או מדרשים, או פירוש רש"י על הפרשה ושאר מפרשים) לקרוא תחילה מעט בספר הזוה"ק וכיוצא בו. כי אף שאינו מבין, יש בוה סגולה נפלאה לזכך הנשמה. וכן אמר המשורר (מהר"ר שלום שבזי זיע"א) בשירתו המתחלת ביום שבת אשכח. בקבלה וסוד "תפתח", תהא חן נגמלי.

ושם בעיני יצחק הביא את לשון הרע"מ קורח בפירושו עלמות שיר וז"ל: בקבלה וסוד תפתח, דוקא פתיחת הלימוד יהיה בסודות הקבלה המזככים את הנפש, ומאירים את השכל ליודעיהם ומביניהם, אבל עיקרו לא יהיה כי אם בדבר הלכה בדיני איסור והיתור ומוסר השכל. וכ"כ הרב בפיוט אהבת יום שבת, דרוש דודי יום זה בתורה ובמשנה. וכן המנהג משתלשל.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב אברהם בן שלום הלוי
(אלשיך) זצ"ל

נולד בצנעא שנת תקי"ט.
עשיר ונכבד ונשוא פנים,
נתמנה מאת הממשלה על
המטבע אוהב צדקה וחסד, ידו
פשוטה להעניק לעניים כל אחד
לפי כבודו, רב מובהק בכל דיני
התורה. בנה מקואות לטבילת
טהרה ובית ספר לתשב"ר עם
חצר לפניו. נתעסק ברבה
בצרכי צבור. רגיל היה להשיא
יתומים מכספו. כסף נדבות
הוציא לטובת הצבור ועזרתם,
וכוהו בני דורו מארי אברהם
אלשיך. השיג רישיון ובנה
חורבת ביה"כ שהוריש זקנו
הר"י הלוי, בנין מפואר ותקיף
ומיזג בתפילה מנהגים חדשים.

נפטר כבן שמונים
שנה בשנת התקפ"ט

התודה...

ו- הברכה...

לידידנו משכבר הימים הנחבא
אגל הכלים ומעשיו בסתר
נעשים אך ידיו רב לו לעזרת
הרבים

ה"ה **אילן נגר** הי"ד

יהא רעוא שיוזכה להמשיך
ולהגדיל מעשיו וחסדיו, וה'
ממרום ייפן אליו ברחמיו,
ויזכה לראות כל יוצאי חלציו
תלמידי חכמים גדולים נבונים
ויראים עושים רצון יושב
מרומים, מתוך נחת והשקט
כאנשים מעונגים, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

תפארת בנים

פעמי הכנה והתרגשות
מורגשת בת"ת
לרגל ביקורו הקרוב של
הרה"ג חיים עדני שליט"א
מרא דאתרא דאליכין

מתוך כל מצטייני התפילה לחודש אייר
בכיתות ד', ה', ו'
זכו בהגולה בפרס
ה"ה משה חיים דוד ונתנאל עובדיה נ"י.
יהא רעוא שתשמע תפילתם ברצון עם כל תפילות
עמו ישראל באהבה, ויחיש משיח צדקנו במב"א.

מראות מרגשים ומרוממים נראים בכל יום ויום בגבולי הת"ת

תלמידי כיתה ה' מתרעננים ומחליפים כוחות ביער הסמוך

תלמידי כיתה ד' לאחר עמל ויגיעה רבה בתורה וסיומים רבים של פרשיות ומסכתות
שלימות של משניות נסעו להתפלל על קברי הצדיקים בבני ברק החזון איש, הססיפלא,
הרב שך והרב וזנר זצ"ל ולאחר מכן סעדו ליבם לרגל שמחתם בבית מחונם הרב
אבישי צדוק הי"ו בב"ב יה"ר שתקבל תפילתם ויהיו למאורי התורה והיראה, אכ"ר

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת
שם אחר- לשבוע 50 ש"ל. לארבע שבועות 150 ש"ל.
לשנה- הוראת קבע של 50 ש"ל למשך שנה.
לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022